

Prelatovo pismo (siječanj 2015.)

Za Božić se prisjećamo događaja oko rođenja Sina Gospodnjega; pogled nam se zaustavlja na betlehemskoj štalici, na kući u Nazaretu, i više su nam nego ikada usred srca Marija, Josip i Dijete Isus. Što nam ima reći jednostavan i divan život Svete Obitelji? Što možemo od nje naučiti?

4.01.2015.

**Predragi! Neka mi Isus čuva moje
kćeri i sinove!**

Nalazimo se u Božićnom vremenu i dodajem riječi našega Oca: ***Za Božić se prisjećamo događaja oko rođenja Sina Gospodnjega; pogled nam se zaustavlja na betlehemskoj štalici, na kući u Nazaretu, i više su nam nego ikada usred srca Marija, Josip i Dijete Isus. Što nam ima reći jednostavan i divan život Svete Obitelji? Što možemo od nje naučiti?[1].***

Te riječi nam pomažu da se prenesemo u tipičan ambijent ovih toliko svetih blagdana. Zadržavamo se još jednom na neumornom promatranju Gospodinova rođenja. Željeli bismo što dublje ući u ovo divno otajstvo, ali ono nas uvijek nadmaši: Božja ljubav prema ljudima, prema svakome pojedincu zaista je nedokučiva. Stoga, naš stav je postojana zahvala Gospodinu koji je sišao na razinu prostog čovjeka kako bi nas oslobodio od naše bijede i podigao na razinu djece Božje. U

predvečerje Božića čitali smo u
zbornoj molitvi Mise: *požuri,*
Gospodine Isuse, i nemoj kasniti, kako
bi tvoj dolazak utješio i ojačao one
koji od tvoje ljubavi sve očekuju[2].
Sasvim je prirodno da osjetimo
odgovor, svatko od nas kao i Ananija
Pavlu: *quid moráris?*[3], što čekaš?
Molimo Blaženu Djevicu Mariju i
svetoga Josipa da osjetimo žurnost da
budemo uz Krista i da Ga tražimo.

Danas, 1. siječnja, slavimo
svetkovinu Majke Božje koju nam je
Gospodin dao za našu Majku. Ona je
put koji je Bog Otac odabrao kako bi
njegov jedinorođeni Sin djelom Duha
Svetoga postao čovjek. Zahvalnost
pokazujemo i Mariji. Zahvaljujemo
joj za njezin odgovor u trenutku
Navještenja, svojom prisutnošću,
čvrstom i tihom, podno Križa
otvorila nam je stazu božanskoga
sinovstva. Riječima svetoga
Josemaríje govorimo: ***O Majko,***
Majko, tom svojom riječju - „fiat” –

učinila si nas braćom Božjom i nasljednicima njegove Slave. – Blagoslovljena budi![4].

Sazvao sam u Opusu Dei marijansku godinu kako bismo s cijelom Crkvom molili za dolazeću Biskupsku sinodu na kojoj će se raspravljati o pozivu i poslanju obitelji u Crkvi i u svijetu. Želimo, kao što Boga žarko molimo, po zagovoru Blažene Djevice Marije, da se svugdje po svijetu ponovno otkrije nezamjenjiva vrijednost te temeljne ćelije društva. Ako kršćanski domovi priznaju i prihvaćaju Božju odredbu o sebi, moći će se izliječiti zlo koje šteti narodima i državama.

Sveti Ivan Pavao II. je u prvim tjednima svoga pontifikata primio grupu brakova koji su sudjelovali na tečajevima obiteljske orijentacije i rekao im je: „Budućnost Crkve i čovječanstva nastaje i raste u obitelji”[5]. Zatim je iste riječi

primjenjivao na jedan i drugi način u bezbrojnim prilikama tijekom svoga dugog i plodnog pontifikata. U Apostolskoj pobudnici *Familiaris consortio*, plodu Biskupske sinode godine 1980., pisao je: „Po odredbi Boga Stvoritelja i Otkupitelja obitelj otkriva ne samo svoj „identitet“, ono što „jest“, već i svoje „poslanje“, ono što može i mora „činiti“. Dužnost na koju je po Božjem pozivu pozvana ostvarivati u povijesti nastaje iz njezine same biti i prikazuje njezin bitan i dinamičan razvoj”[6]. I završava sa žurnim pozivom koji sada postaje biti još glasniji: „Obitelji, „budi“ ono što „jesi“!”[7].

Svako vrijeme je dobro kako bi se k Nebu uzdigla ta molba, a s još većim razlogom u Božićnim blagdanima koji bacaju svjetlo na božanski plan za ljudski rod. Anđeli su pastirima navijestili *veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin*[8].

Sveukupno čovječanstvo se otkriva kao primatelj te dobre nove vijesti. Sveti Luka priča sažeto: *pohite te pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama*[9]. Na početku je Bog stvorio muškarca i ženu s istim dostojanstvom i tako je ustanovio prvu ljudsku obitelj, te im je dao nalog da vladaju materijalnim svijetom i da nastane zemlju[10]. Tu je utemeljenje korijena obiteljske ustanove. Ali betlehemski događaj je mnogo više: Sam Bog, po svojoj beskrajnoj susretljivosti utjelovio se u okrilju obitelji i tako pokazuje svoju volju za sređenim razvojem čovječanstva. Betlehemska obitelj postaje model svih domova na zemlji.

U prvoj katekezi o toj temi Papa Franjo govori da **Utjelovljenje Sina Božjega označava novi početak u povijesti čitavog svijeta. A taj novi početak se dogodio u krilu obitelji, u Nazaretu. Isus je rođen u obitelji.**

Mogao je doći na spektakularan način, ili kao ratnik, car... Ali, ne: on dolazi kao sin jedne obitelji, u obitelji. To je važno: gledati u jaslicama taj tako lijep prizor[11].

Prema Svetom pismu Isusovo rođenje znači dolazak punine vremenâ (Gal4, 4), trenutak koji Bog odabire da bi svu svoju ljubav očitovao ljudima na taj način što nam šalje svoga rođenog Sina. Ta Božja odluka ispunjava se pod sasvim normalnim, jednostavnim prilikama: vidimo ženu koja će postati majka, obitelj, kuću. Božja svemoć i divota prolaze kroz ljudske stvari i sjedinjuju se s njima. Otada mi kršćani znamo da milošću Božjom možemo i trebamo posvetiti sve što je ispravno u našem životu. Nema takve zemaljske situacije, koliko god ona bila beznačajna i svakodnevna, koja ne bi bila prilika za susret s

Kristom i ne bi mogla biti korak na našem putu u nebo[12].

Bračno jedinstvo ustanovio je Bog u trenutku stvaranja muškarca i žene, ali, na nesreću, sada se to mnogo puta zapostavlja. Obitelj se toliko narušava! Žele se prikazati kao normalne situacije koje znače težak napad na odredbu Boga Stvoritelja i Spasitelja. Na mnogim mjestima i okolinama – ne samo sa strane naroda, već i od samih javnih autoriteta, zakonima i odlukama vlade – slabi se obiteljska ustanova ili se čak pokušava pretvoriti je u nešto sasvim drugo. Pošto je zloduh vrlo pametan kada treba zaslijepiti razum, ne primjećuju da se pražnjenjem zamisli o obitelji prouzrokuje prevelika šteta građanskom društvu.

Prošle nedjelje smo slavili Misu blagdana Svete obitelji. Tog dana smo kao i svake godine obnovili

posvetu naših roditelja, sestara i braće Svetoj obitelji iz Nazareta kao što je to odredio naš Utemeljitelj za taj dan; i pozvali smo svoju rodbinu i prijatelje, kao i ljude koji sudjeluju u apostolskom poslu Prelature da budu skupa s nama. Kao uvijek molili smo za sve kršćanske domove na zemlji da budu božanski model i da prema njemu žive kao što smo vidjeli u Betlehemu i u Nazaretu.

U ovoj marijanskoj godini molimo posebno za tu nakanu. Možda možemo koristiti neku strelovitu molitvu koja nam pomaže da nam je to pred očima. Naš Otac je često molio: ***Isus, Marija i Josip, neka budem uvijek uz Trojicu.*** Mi ćemo tražiti da sve obitelji na zemlji uvijek budu zakriljene od Svete obitelji iz Nazareta.

Kada k Nebu uzdižemo tu molitvu, uključimo također vladajuće i one koji vode internacionalne institucije i

koji snose odgovornost da bdiju nad integritetom te bitne ćelije društva. Obratimo se Bogu da se osigura jedinstvo i nerazrješivost braka i njegova otvorenost prema životu, pravo roditelja u odgoju njihove djece u skladu s njihovom vjerom tako da građanski zakoni ne samo ne otežavaju skladan razvoj obitelji, nego da olakšaju ispunjenje onoga što je Bog odredio kada ju je stvorio.

Potreban je odlučan trud u novoj evangelizaciji društva počinjući od svakog doma. **Svaka kršćanska obitelj - poput Marije i Josipa - može prije svega primiti Isusa, slušati Ga, razgovarati s Njim, čuvati Ga, štititi, rasti s Njim; i tako učiniti svijet boljim**[\[13\]](#). Treba u vlastitoj kući kultivirati kreposti na koje nas podsjeća liturgija u jednom od čitanja na blagdan Svete obitelji. *Zaodjenite se dakle - kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni - u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost,*

*strpljivost te podnosite jedni druge
praštajući ako tko ima protiv koga
kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin
vama oprostio, tako i vi! A povrh
svega - ljubav! To je sveza
savršenstva. I mir Kristov neka
upravlja srcima vašim - mir na koji
ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni
budite! [14].*

Te preporuke tiču se svih članova:
roditelja, djece, braće i ostale
rodbine. Iako se termin „obitelj“
primjenjuje više kako bi opisao
ambijent gdje se osoba rodi i raste,
također vidimo da je Crkva Božja
obitelj na zemlji; i također je obitelj
ovaj živi dio Crkve što je Opus Dei.
Sveti Josemaría je naglašavao da
Djelu mogu na jedan ili drugi način
pripadati vrlo različiti ljudi sa svojim
načinom života i svojim osobnim
obilježjima. Jednom prilikom je
rekao: ***Ne kažem to tek tako kada
kažem da je Djelo božanska i
ljudska obitelj u kojoj se događa***

kao i u prirodnim obiteljima da je Gospodin blagoslivlja obilato, s mnogo djece: ima braće koja su visokog uzrasta i drugih koja su niska, onih crnomanjastih i riđih (...) Osim toga su uz nas i rođaci koje toliko ljubimo: Suradnici (...) zatim ima toliko prijatelja i kolega koji na neki način sudjeluju u našoj obitelji[15].

Svi se moramo truditi da učinimo prijaznim suživot ljudima koji s nama žive ili koji su nam iz različitih razloga bliski. **Dajmo prostora u našim srcima i u našim danima Gospodinu! Tako su činili i Marija i Josip, a to nije bilo lako: kolike su samo teškoće morali prebroditi! To nije bila neka lažna obitelj, to nije bila neka nestvarna obitelj. Obitelj iz Nazareta nas obvezuje ponovno otkriti poziv i poslanje obitelji, svake obitelji[16].**

**Molimo Gospodina po zagovoru
Blažene Djevice Marije i svetoga
Josipa da u Centrima Djela, u kući
ostalih vjernika i suradnika
Prelature, naših prijatelja i
rodbine i u svim kršćanskim
domovima zrači primjer Svete
obitelji. Promatranje Isusa, Marije
i Josipa mora nam biti poticaj da se
brinemo za druge kao što su to oni
činili. Moramo svaki dan moliti i
pomagati u njihovim duhovnim i
materijalnim potrebama,
pobrinuti se za njihov odmor, red i
materijalnu dekoraciju kuće koja
mora biti zrcalo doma u Nazaretu.
Nikad ne smatrajmo te dužnosti
teretnima, već kao divnu priliku
da služimo.**

**U okrilju Nazaretske obitelji Isus
Krist je bio svjedok tolikih detalja
pažljivosti i tolikih očitovanja
ljubavi. Kada je započeo svoj javni
život, poznavali su Ga po
obiteljskom porijeklu: *Nije li ovo***

drvodjeljin sin? Nije li mu majka Marija?^[17]. Kako bi bilo dobro kad bi ljudi, dok gledaju na naše ponašanje kao vjernih nasljedovatelja Krista, mogli tvrditi: vidi se da taj čovjek oponaša primjer Kristov, jer pazi na ambijent u svojoj kući, jer ga sa sobom nosi svugdje i jer nastoji da drugi sudjeluju na toj radosti i miru.

Godišnjica rođenja svetoga Josemaríje je 9. siječnja. U Barbastru i u Logroñu je naš Utemeljitelj naučio mnoge detalje svojstvene obiteljskom jedinstvu, koje je kasnije nama prenio. Također odajemo priznanje njegovim roditeljima, jer su bili poučljiva sredstva Božja za ljudsko i nadnaravno obrazovanje svetoga Josemaríje.

Sjedinimo se s Papinim nakanama moleći također za redovnike, redovnice i posvećene duše u ovoj godini koju Crkva njima posvećuje. I

u toj molitvi se velikim pouzdanjem utječimo Prevestoj Djevici Mariji.

Drugim riječima našega Utemeljitelja molimo da u obiteljima uvijek i dalje bude duha iz prvih vremena kršćanstva: ***male kršćanske zajednice bile su žarišta evanđeoskih poruka. Bile su to obitelji kao i mnoge druge obitelji onoga doba, ali su bile pune novoga duha, koji je zahvaćao sve one koji su ih poznavali i s njima se susretali. Takvi su bili prvi kršćani i takvi moramo biti i mi kršćani današnjice: sijači mira i radosti, mira i radosti koje nam je Isus donio***[\[18\]](#).

Pred neki dan bio sam u Pamploni i posjetio bolesnike. Susreo sam se također u sveučilišnoj sportskoj dvorani s dvije tisuće i petsto ljudi. Sjetio sam se pogleda svetoga Josemaríje punog zahvalnosti Gospodinu. I u duši i u srcu sam

osjetio da na svakom mjestu gdje se nalazimo nađemo *svoju vlastitu kuću*, sjedinjeni u služenju Bogu i svim ljudima.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja i moli vas da ustrajete u svojoj molitvi za moje nakane,

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. siječnja 2015.

.....

[1] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 22.

[2] Rimski misal, 24. prosinca, *Colecta*.

[3] *Dj* 22, 16.

[4] Sveti Josemaría, *Put* br. 512.

[5] Sveti Ivan Pavao II., Govor na privatnoj audijenciji, 30.10.1978.

[6] Sveti Ivan Pavao II., Exhort. apost. *Familiaris consortio*, 22.11.1981., br. 17.

[7] *Isto*.

[8] *Lk* 2, 11.

[9] *Lk* 2, 16.

[10] Usp. *Post* 1, 26-28.

[11] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 17.12.2014.

[12] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 22.

[13] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 17.12.2014.

[14] *Kol* 3, 12-15.

[15] Sveti Josemaría, bilješke s razmatranja, 5.3.1963.

[16] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 17.12.2014.

[17] *Mt* 13, 55.

[18] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 30.

Copyright © 2015. *Prælatūra Sanctæ Crucis et Operis Dei* (Ovaj materijal ne smije se reproducirati, u cijelosti ili djelomično, bez izričitog odobrenja nositelja autorskih prava).

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
sijecanj-2015/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-sijecanj-2015/) (20.03.2026.)